

indsatsen og det forebyggende arbejde, der skulle være med til at forhindre, at folk fik arbejdsskaderne, bliver det virkelig en dobbelt hån. Først vil de ikke sikre, at folk har et ordentligt arbejdsmiljø, og hvis det så betyder, at folk kommer til skade, synes de heller ikke, at man skal have en arbejdsskadeerstatning.

Det kunne jo være, hvis vi nu fik gennemført dette arbejdsskedeforslag, så der var mange, der begyndte at få erstatning for de arbejdsskader, de bliver udsat for – hvad enten det er ulykker, eller det er nedslidning – at det også fik betydning for arbejdsmiljøet. Arbejdsgiverne ville måske begynde at forbedre arbejdsmiljøet, fordi det rent faktisk kostede dem penge, at de ødelagde deres arbejdere. Det kunne også være – hvis man nu skal tænke lidt nationaløkonomisk – at det kunne betale sig, hvis man i stedet for at lade mange mennesker komme til skade på arbejdet og blive nedslidte på arbejdet i en tid, hvor der er behov for mere arbejdskraft, sikrede et ordentligt arbejdsmiljø til folk, så de ikke kom til skade. Men det er åbenbart ikke i hverken regeringens eller Dansk Folkepartis interesse.

Så vil jeg gerne sige om debatformen, både i forbindelse med dette forslag og andre: Det er altså højst besynderligt for oppositionspartierne at skulle debattere, når der ikke er én eneste ordfører fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti, der vil gå herop som ordfører og forsvare sin holdning og forklare befolkningen, hvorfor man stemmer imod et forslag, som kunne hjælpe mange mennesker; som kunne give dem den arbejdsskadeerstatning, de har behov for, og som kunne sikre, at de kunne få afsluttet deres sager, i stedet for at de skal køres gennem systemet i årevis og blive fuldstændig ødelagt.

Jeg vil sige, at Dansk Folkepartis tale om at være den lille mands parti, og at man vil lytte til, hvad fagbevægelsen og SiD siger, viser sig virkelig tydeligt her at være ren hul snak. I stedet accepterer man, at regeringen vil give Dansk Arbejdsgiverforening vetoret i spørgsmålet om arbejdsskader, og da Dansk Arbejdsgiverforening ikke vil være med til et forslag, der koster penge – og det gør det, hvis folk skal have anerkendt deres arbejdsskader – er der ikke megen sandsynlighed for, at der kommer den arbejdsskade-reform, som har været efterlyst i så mange år, og som Dansk Folkeparti ved festlige lejligheder, herunder under valgkampe, ynder at tale for.

Jeg synes, at Dansk Folkeparti i det mindste burde vise befolkningen så megen respekt, at man holder op med at tale om, at man støtter en

arbejdsskadereform, hvis man ikke også reelt vil gøre det. Men det kan jo være, at Dansk Folkepartis ordfører vil gå herop og redegøre for sin holdning og redegøre for, om man vil give Dansk Arbejdsgiverforening vetoret, eller om man rent faktisk vil være med til at sikre et arbejdsskadebegreb, der giver folk erstatning, hvis de kommer til skade på deres arbejde.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg gerne stilfærdigt erindre om denne sags forløb.

Dagen før folketingsvalget blev udskrevet, sendte SR-regeringen dette forslag i høring. Da jeg tiltrådte som minister, kom høringssvarene retur, og jeg kunne se, at svarene strittede i alle mulige retninger.

Kl. 19.15

Fordi svarene forelå, som de gjorde, tilsagde almindelig anstændighed, at jeg bad parterne om at se på sagen endnu en gang, og det accepterede man. Vi bad om, at man her inden sommerferien forhandlede sagen endnu en gang, og at man så vendte tilbage og fortalte, om man kunne blive enig om noget eller ej, og derefter ville regeringen gøre sin stilling klar og komme med et forslag. Det synes jeg altså er en fuldstændig hæderlig og anstændig procedure.

Vi har erkendt hele vejen, at der er problemer med det skadebegreb, vi kender i dag. Det har vi sagt under førstebehandlingen, og vi har sagt ved hver eneste lejlighed, at det skal moderniseres. Men vi har bare bedt om, at de parter, der behandlede sagen, så på den endnu en gang i håb om, at de kunne finde fodslag og finde frem til et fælles forslag, så derfor synes jeg, det er en fuldstændig urimelig anklage mod os, at vi ikke vil være med til at arbejde med problemet.

Dagen før et folketingsvalg sender en regering et lovforslag i høring, og når den nye regering er tiltrådt, kommer høringssvarene tilbage, og de stritter i alle retninger. Så må man vel have lov til at sige: Jamen hallo, skulle vi ikke lige se på denne sag en gang til? Det er det, vi har gjort. Vi er parat til at se på spørgsmålet, og jeg håber, at udvalget kommer med et svar snarest, og så vil sagen blive taget op til behandling i den nye samling.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Vi har lige fået oplyst fra beskæftigelsesministeren, at når et lovforslag skal fremsættes, skal det